

1. jun. 1841

FAKTA

Dato:

1. jun. 1841

Sidetæl:

Dagbog D, side 47-48

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-35

Omtalte personer:

Pocobelli

Meccelina Pocobelli

Rotti

Schneerenberger

madam Tanner

Johann Michael Wittmer

Johann Conrad Zeller

TRANSSKRIFTION

1ste Juni Tirsdag.

En yderst ubehagelig Dag. Om Morgenen kom efter Aftale med St: Gallen¹ (Veturinen) rigtignok en Vogn; men langt fra ikke den som jeg havde seet og gjort Akort om. Den der blev bragt ved en fremmed Kusk var en yderst misserabel Vinervogn i alle Maader uskikket til at gjøre en saa lang Reise med. Jeg vægrede mig derfor strax ved at lade mit øvrige Tøi oppakke, thi en af Kufferterne og min Kasse med Tegninger vare alt •48• paa Vognen; Veturinen havde været snu nok til om Morgenen at komme og afhente dette, og paa samme Tiid at lade sig udbetale 40 Sc som var den Sum jeg efter Acorten skulle betale han forud i Rom; jeg havde ikke vægret mig derved, da Manden fra Alle, med hvem jeg havde talt med [dvs. om] ham havde et godt Renomeé, nu indsaæ jeg først at jeg ikke burde have været saa godtroende, og besluttede paa beste Maade at hjælpe derpaa. Jeg lod sende Bud efter St: Gallen selv, der ogsaa strax ganske aandeløs ankom, og maatte høre Meget af mig, alle hans Bønner om at stige ind hjalp intet, han maatte gaae med til Rottie² som endnu ikke viste Noget af Bedraget, og strax fulgte os for at see Vognen, der altid endnu holt for min Dør. For ikke at Veturinen skulde kjøre bort med sin anden Vogn og lade os her med en lang Næse havde jeg den Forsigtighed at affordre ham hans Pas for sig og sin Karl. Nu var han altsaa nødt til at skaffe os en anden Vogn, den han ogsaa bragte tilveie efter nogen Søgen, dog med forøget Udgifter for ham. Da vi havde erklæret os villige til at være tilfredse med denne Vogn og endelig bleven færdig med Oppakning, at siige Farvel til vore gode Værtsfolk³ etc: var Kl alt bleven 12 isteden for at Afreisen var tidligere bestemt til Kl 4 om Morgenen. Ved at stige i Vognen kom endnu Wittmer⁴ og Zeller⁵ at siige os det siste Farvel. Ved Porta del Popolo maatte vi igjen holde, der var Veturinens Landauer hvortil han havde funden et andet Selskab; men med 2 Dammer en gl fra Schwitz⁶ og en ung fra[n]sk havde han endnu Spectakler da han til alle havde lovet de beste Pladse. Kun derved at Rottie og jeg lovede at lade den Gamle blive inde i Vognen lykkedes det os endelig at komme til at kjøre. Veiret var yperligt men meget varmt, vi vare kommen saa at siige hovedkuls bort fra Rom, det vi maaske ellers ville have følt ved at tage Afsked var nu gaet lettere over, og jeg var næsten glad derved, da jeg alt længe havde frygtet Værtindens og Rose's Taarer. Vi kom idag ikke længere end til Sette Vene et nyt og saare godt Værtshuus i Campagnen paa den anden Siide af Baccano, hvor vi vare vel om Natten.

¹ Uidentificeret, jvf. Schneerenberger, kaldet Sankt Gallen.

² Uidentificeret, jvf. Rotti.

³ Pocobelli og Meccelina Pocobelli.

⁴ Johann Michael Wittmer.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

⁵ Johann Conrad Zeller.

⁶ Uidentificeret, jvf. madam Tanner.

